

De Hebreeuwse brieven zijn niet algemeen.

Justin Johnson.

Volgens de religieuze traditie worden de zeven brieven van Jakobus, Petrus, Johannes en Judas de 'algemene' of 'katholieke' brieven genoemd. (Katholiek betekent in deze context 'universeel' en verwijst niet naar de Rooms-Katholieke Kerk en haar niet-canonieke boeken, de "Apocriefen".)

Men beweert dat deze benaming komt doordat de schrijvers hun doelgroep niet expliciet vermelden, en dat ze daarom aan een algemeen publiek zijn gericht en niet aan specifieke kerken of personen, zoals in veel brieven van Paulus het geval is.

Hoewel dit legitiem klinkt, wordt bij het lezen van de brieven al snel duidelijk dat de traditie om de Bijbel niet te lezen en er niet in te geloven een lange geschiedenis heeft.

Het in stand houden van de bewering dat deze brieven geen bekend publiek hadden, heeft bijgedragen aan de algemene verkeerde toepassing ervan op de kerk van vandaag.

Bij een nadere beschouwing van de auteurs, de bediening die ze kregen en de leerstellige inhoud, kan het publiek duidelijk worden geïdentificeerd.

Aan wie schrijven ze?

Het allereerste vers van het boek Jakobus zegt duidelijk aan wie hij schrijft:

*"Jak. 1:1: Jakobus, een dienstknecht van God en van den Heere Jezus Christus; **aan de twaalf stammen**, die in de verstrooiing zijn: zaligheid.*

De enige manier waarop de brief van Jakobus algemeen is, is omdat de twaalf stammen over verschillende locaties verspreid raakten, maar het publiek is duidelijk. Het is het overblijfsel van Israël, de gemeente in Jeruzalem, dat in Handelingen 8:1 verspreid raakte, met uitzondering van de apostelen.

"Hand. 8:1: En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen.

Hoe past het lichaam van Christus, dat uit alle volken bestaat, in het publiek van de twaalf stammen van Israël? Dat past niet.

Petrus schrijft aan hetzelfde publiek als Jakobus.

"1 Petrus 1:1: Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatië, Kappadocië, Azië en Bithynië,

Hoewel ze verspreid over verschillende locaties wonen, is de beoogde doelgroep duidelijk: vreemdelingen die op die plekken verspreid zijn. **Deze vreemdelingen zijn Joods**, omdat ze zich niet thuis voelden op die plaatsen. Het is geen toeval dat dit dezelfde plaatsen zijn waar de mannen van Israël vandaan kwamen met Pinksteren, zie Handelingen 2:8-11:

“8 En hoe horen wij hen een iegelijk in onze eigen taal, in welke wij geboren zijn? 9 Parthers, en Meders, en Elamieten, en die inwoners zijn van Mesopotamië, en Judea, en Cappadocië, Pontus en Azië. 10 En Frygië, en Pamfylië, Egypte, en de delen van Libye, hetwelk bij Cyrene ligt, en uitlandse Romeinen, beiden Joden en Jodengenoten; 11 Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen de grote werken Gods spreken.

2 Petrus is geschreven aan dezelfde doelgroep als 1 Petrus (2 Petrus 3:1): de gelovigen van Israël die verspreid waren in Handelingen 8:1.

“2 Petrus 3:1: Dezen tweeden zendbrief, geliefden, schrijf ik nu aan u, in welke beide ik door vermaning uw oprecht gemoed opwekke;

2 Johannes is geschreven aan de "uitverkoren vrouw" en 3 Johannes is duidelijk gericht aan "Gaius". Hoewel we kunnen discussiëren over wie deze mensen zijn, is het simpelweg niet waar dat de zogenaamde algemene brieven niet vermelden aan wie ze gericht zijn.

Wie schrijft dit?

Er is een manier om het publiek te bepalen aan de hand van de auteur. Deze methode lijkt echter alleen gebruikt te worden door Bijbelstudenten die de dispensationele leer aanhangen en de veranderlijke werking en bediening van de Heer begrijpen.

Jezus zei dat hij *"niet gezonden was dan tot de verloren schapen van het huis Israëls"*, Mattheüs 15:24. Hieruit kunnen we concluderen dat, hoewel we veel kunnen leren door de evangeliën te lezen (alle Schrift is nuttig, zie 2 Tim. 3:16), Jezus' bediening op aarde gericht was op het publiek van Israël.

(“2 Tim. 3:16: Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is).

Dit wordt bevestigd door Paulus in Romeinen 15:8:

“Rom. 15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

Dit is nuttig, omdat Jezus tegen zijn twaalf uitverkoren apostelen zei: *"..... gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden"*, Johannes 20:21. De twaalf apostelen werden met dezelfde opdracht uitgezonden naar de verloren schapen van het huis Israëls.

Dit wordt bevestigd door Lucas' verklaring in Handelingen 8:1, waarin staat dat de apostelen ondanks de vervolging in Jeruzalem bleven en dat hun volgelingen, zelfs toen ze verspreid raakten, alleen tot de Joden gingen.

“Hand. 11:19: Degenen nu, die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stefanus geschied was, gingen het land door tot Fenicië toe, en Cyprus, en Antiochië, tot niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden.

Als er tussen Handelingen 1 en Handelingen 11 al zogenaamde 'algemene' brieven zijn geschreven, dan waren die aan Israël gericht. Dit zou de brieven van Jakobus en 1 Petrus kunnen verklaren.

Naar de besnijdenis.

Jaren nadat Paulus met zijn bediening was begonnen, ontmoette hij in Jeruzalem de belangrijkste apostelen, namelijk Petrus, Jakobus en Johannes.

Na hun ontmoeting, waarin ze Paulus' apostelschap van de Heer erkenden, maakten ze afspraken over wie ze na hun afscheid zouden dienen. Dit is de conclusie:

“Gal. 2:9: En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechterhand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan;

Petrus, Jakobus en Johannes waren het erover eens dat hun publiek, voor hun bediening, de besnedenen zouden zijn. Nauwkeuriger gezegd: hun publiek zou het gelovige overblijfsel van Israël zijn, de twaalf stammen die verstrooid waren.

Aangezien alle 'algemene' brieven geschreven zijn door de apostelen van de besnedenen, volgt daaruit dat hun beoogde publiek de besnedenen waren. Dit sluit perfect aan bij de herhaalde verwijzingen naar de Heidenen en de landen waar het publiek woont, en bij de specifieke doelgroepen die in sommige brieven worden genoemd.

We kunnen met zekerheid stellen, op grond van de apostolische overeenkomst, dat alle zogenaamde 'algemene' brieven die door de twaalf apostelen na de overeenkomst met Paulus in Handelingen 15 zijn geschreven, aan de besnedenen waren gericht.

Het is geen toeval dat juist de boeken waarin geen kerk of persoon wordt genoemd, allemaal zijn geschreven door apostelen die de Heer in Israël dienden. Ja, zelfs Judas was een apostel – zie Lucas 6:16:

“Judas Jakobi, en Judas Iskariot, die ook de verrader geworden is.

Het was niet nodig om een kerk of een leider bij naam te noemen, omdat Israël niet de verborgen kerk was en geleid werd door de twaalf apostelen zelf.

Specifiek en duidelijk is niet algemeen.

Het zou nu duidelijk moeten zijn dat het enige algemene en universele aan de brieven van de twaalf apostelen de algemene onwetendheid is over wie volgens de Bijbel hun publiek is.

Het publiek wordt duidelijk wanneer we de Bijbel vanuit een dispensationeel perspectief bestuderen.

Van de vertaler: De “genade beweging”, waartoe de vertaler ook hoort leest de Bijbel niet volgens de algemeen aanvaarde 7 bedelingen maar volgens Efeziërs 2:2; 7 en 13 respectievelijk “eertijds”- “toekomende eeuwen” en “Maar nu”.

Geen van die brieven spreekt over de verborgenheid van Christus, het lichaam van Christus of de bedeling van Gods genade. In plaats daarvan spreken ze over beloften van Israëls komende koninkrijk, vervulde profetieën, het gehoorzamen van de geboden en het niet herhalen van dezelfde fouten die ze in het verleden maakten (als Israël).

Brieven die specifiek door Israëls apostelen zijn geschreven, over Israëls beloften, en gericht aan het verspreide overblijfsel van Israël, zijn allesbehalve algemeen van aard.

Deze laatste boeken van de Bijbel zouden, samen met Hebreeën en Openbaring, beter de Hebreeuwse brieven genoemd kunnen worden.

Als ze al aan Hebreeën zijn geschreven, dan zijn ze zeker niet geschreven aan de nieuwe schepping die de kerk van vandaag is, het lichaam van Christus.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl website: www.bedelingdergenade.nl